

146 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Naer opoe's

Sjonge jonge aaindelijk! Dut stuksie, ingezonde deur een lezeres van de "Merwestreek" leet 'r nou bekant al een jaer! De voorraad inzendinge is nog aaltijd grôôt en zel nog vedder groeie nou we van de hôôdriddekteur te hore hebbe gekrege dà-me nog mor êêns in de twêê weke magge publicere. Jammer voor aal onze trouwe lezers en inzenders, mor 't is nie anders!

Vroeger weunde we op 'Slierefruit' op de ouwe uitbraaiding zôgezeed. Moeder was weduwwrouw. M'n vaoder was jong gesturreve. Moeder bleef mit vijf kaander achter. Ze kreeg een uitkeringsie van de stuen, maor dat was te waainig om van leve en te veul om van dôôd te gaon, dus je begrijpt, aaremoej troef! 't Mens wis niet hoe ze touwdchies aan mekaor mos knôôpe, elke cent mos drie keer omgedraaid worde voor die uitgegeve wier.

Nou weunde m'n opoe en opao op Baonhoek, zôwat op 't endjie van Slierecht. Opao had 'n stuksie land en daer kreeg moeder dan wel 's een maeltjie aerepel of groente van. As wij dan 's woensdassmiddag gêên school hadde, dan zee moeder: "Gaot 's naer opoe's om te vraege of ze nog 'n maeltjie voor me hêt". Nouj, daer wazze we hêêlemael nie zô blij mee. Je mos dat hêêle end gaon lôôpe en dan mos-ie op de trugweg soms nog een boodschop meebrenge bij Pauw Visser vandaen. Moeder schreef 't percies op een pepierechie en daer dee ze dan de cente inrolle en dan zee ze: "Doet 't onder ì-je mantelzak en doe je zoudoek d'r dan bovenop, dan kà-je 't nie verlieze." Daer gong-ie dan mit je broertie of zussie op sleeptouw, dat hêêle end!

D'r was êên lichtpuntjie. Opoe had aaltijd van die lekkere broksie. Die koch ze bij Bongerze, die kwam daer mit boodschoppe aan de deur. Eerst kwam die 't boeksie haole en laeter dan wiere de bestelde boodschoppe netjies thuis bezurgd. Mêêstal was t'r dan wel êên onsie van die lekkere zwarte broksies bij. Soms was 'k bang dat opoe 't zou vergete en dors 'k t'r wel 's om te vraege. Ze zee dan wel dà 'k een strante maaid was, maor we kregre d'r dan toch êên en dan was j'n dag weer goed. 't Beurde ok wel 's dat ze gêên broksies in huis had dan kreeg-ie soms een handjie eulienentjies. Nou, dat was hêêlemael fêêst netuurlijk. Daer wazze dan wel aarg zuinig op, want daer kò-je onderweeg lekker lang meedoen. As ze dan ok nog een maeltjie aerepel en groente meegaf, was moeder ok weer blij.

Oh ja, opoe braaide ok aaltijd sokke en kouse voor ons en as ze d'r dan weer een paor af had, dan konne me die ok gelijk meeneme. 'k Weet nog goed, dà-ze êên keer een paor lange kouse voor me gebraaid hêt. 't Wazze donkerbruine mit 'n petrôôntjie d'r in. 'k Hêt ze tot op d'n draed verslete, want ze wazze toch zô lekker waarm! 't Was voor moeders een hêêle zurg minder dat opoe ze braaide.

'k Gloof dat opoe de sêêt ok nog wel 's gaf, dus dat schouw ok nog. Mor niet aaltijd hoor, want gong netuurlijk niet. Ja ja, zô gong dat vroeger. Dan magge we nou we 's klaoge, mor vergeleke mit toen zijn we nou aalemael schat- en schatrijk.

Hartelijk dank voor deze inzending!

